

Administrația, Administrația
Tipografia:
BIAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Borisori nefracate nu se pri-
mesec. Manuscris nu se re-
trimite!

Biroturile de anunțuri:
Biașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primare cu în Viena
Nedolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(No. 11), Heinrich Schalek, Alois
Herold, N. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mészai, Eckstein-Berens;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
germondă pe o coloană 6 cr.
în 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III

"Gazeta" ieșe în fiecare zi.
Abonamente pentru Austria-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
Nr. 22, etajul I, pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusa în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 166.

Brașov, Mercuri 26 Iulie (7 August)

1889.

Calea vicinală Homorod-Făgăraș și Oltul.

In zilele trecute „Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt“ din Sibiu a adus o notiță, în care se exprimă dorința că înaltul guvern nu va întârzi de a aproba propunerea comitetului municipal a comitatului Făgăraș, care se scie, că a votat un credit de un milion florin, pe cari să-i amortizeze în interval de 50 de ani.

Cu alte cuvinte cele 64 comune românești se robesc pe 50 de ani pentru a satisface capriciile unor particulari vanitoși. Căci știut este, că concesiunea liniei dela Homorod la Făgăraș s'a dat și fișpanului M. Horvath, ér a liniei dela Făgăraș-Sibiu unui tânăr fără de nici o importanță și gravitate, afară d'ora de meritul de-a fi fiul și actualul funcționar de a II-a mână pe lângă comitele suprem al Târnavelor. Noi scim că astfel de concesiuni de ordină se dau unor bancheri și case mari comerciale, cari dispun de mijloace necesare, ca ei înșiși să le potă construi și să acopere mare parte din speșe. Concesiunii liniei din Cestiune însă, cu toate reinquirile și prelungirile de repetite ori ale concesiunii, până acum n'au putut întruni un singur florin măcar și n'au găsit alt mijloc decât de a-le arunca în sarcina comunelor și a-le robi pe 2 veșuri de om sub cuvânt că sunt de importanță locală și strategică.

Noi, deși suntem cu totă considerațiunea cătră persoana Ilustrății Sale, totuși cu regret trebuie să constatăm, cumcă densul s'a ilustrat odată în deajuns prin clădir de utilitate publică și n'amă voi să se facă și a doua încercare pe spatele noastre ca cea cu casa comitatului, care a consumat de pe spatele contribuabililor mai mult decât 86.000 fl.

și acum după patru ani de zile amenință în fiă-care moment să se derime; afară de aceea în 14 odăi pentru funcționarii din ele trebuie să ardă ziua și noaptea lumină. Cu acesta era destul, ba încă pré mult!

Dacă statul, fiă din punctul de vedere strategic și din alte considerațiuni voesc să aibă cale ferată, — statul care și așa aruncă banii publici pe destule nimicuri, și c'a aflat vr'unu Englez, care nu scie pe ce să arunce paralele în vânt, — atunci cu Dumnezeu să se apuce și s'o construiască. Dér cu construirea pe spinarea contribuabililor să ne cruțe!

Ca conducător al comitatului tacă domnul șișpan și o recenziune a populațiunii lui și vedă, că în timpul cinstitei sale oblașduri câte mii de suflete și-au părăsit căminul părintesc și au luat lumea în cap, de sigur că numai din cauza aruncurilor celor prea nerumegate și a dărilor votate cu ghiotura. Cerceteze d-nul șișpan de aproape forța productivă a comitatului, apoi care e starea materială și morală a lui și de sigur rezultatul nu-l va prea înveseli. Noi i-am recomanda să facă o recenziune cătră ofiteri de toate gradele, cătră profesori de universitate, profesori de școlile speciale, medii și populare, cătră ingineri, advocați, judecători, cătră funcționari administrativi, funcționari de poștă și telegrafi, de căile ferate, funcționari la finance și în toate ramurile administrative ale statului, cătră medici și farmaciști, mari neguțători și arendași de domenii etc. au eșit din țera Oltului, cari toți au studiat pe cheltuiala poporului oltin și apoi în cele din urmă au fost constrinși să ia lumea în cap și să părăsesc țera. Și față de aceștia privesc la mândra ceta începând dela tobașul comendant și până la cei dintâi

consilier, cari încungiu pe Măria Sa; vedă-le trecutul și calificațiunea lor!

Ore Făgărașul nou și alte sate din giurul vechiului Tomis (Dobrogea) nu sunt o viață dovedă despre bunăstarea din țera Oltului?

Înainte de toate, sunt enorme cheltuielile ce le recere linia din Cestiune, care odată începută cu nici un preț nu va pute fi lăsată în părăsire. Și ea tocmai se află în condițiunile tehnice cele mai grele, căci trebuie să clădită mai numai pe poduri de fer. Mai înteu trebuie două poduri de fer peste Olt — cari vor înghiți singure la un milion de florin, apoi peste cele 100 de văi și vălece, ce scobă din munți și traversază șesul, vor fi de lipsă la o sută de poduri de fer între cari vr'o 15 peste torenții periculoși, forte solide și în lungime de câte 80—100 m; cum e peste valea Avrigului, Porumbacului, Ucei, Sebeșului, Becleanului, Riușorului, Șercaiei, a Comănei etc. cari încă vor consuma de sigur alte milioane de florin.

Pe lângă aceea o cale ferată, care are atâtea poduri și puncte slabe, cari cu materiile destructive de ași în fiecare moment și la fiă-care punct pot fi sfărimate și date peste cap, de sigur nu mai strategică și pentru apărare nu pote fi. De bună semă din considerantele aceste, înaltul minister ces. reg. de răboiu a refuzat de a-o construi din bugetul armatei ces. reg. comune.

Pentru ușurarea transporturilor militare comitatul a adus și aduce destule sacrificii, are căi normale destule de bune și practice pentru tot felul de cară în toate direcțiunile. Și apoi ce vrea d-l șișpan să transporte pe calea din vorbă, se gândește el la trebuințele populațiunii, când și cel din urmă paznic de pe-

dure îl importă și aducă cu rare excepțiuni dintre drojdiile societății unguresci? Dér fiindcă i-s'a dat numele de cale vicinală de interes local — să ne dea voia a sta și noi puțin de vorbă cu Măria Sa, să vedem ce recerți trebuințele și interesele locale?

Mai înteu industria și comerțul nu se află, nici chiar pentru acoperirea necesităților locale. Fabrici nu există de loc, căci cele de sticlărie încă și-au sistat lucrarea. Agricultură nu pote acoperi nici necesitățile consumațiunii locale și a celor 3 fabrici de spirt, dovedă, că cele din urmă cumpărau înainte cucuruzul de țera românească ér acum, pița principală de desfacere pentru bucatele din comunele ardelenesci din fostul scaun al Ciucului mare este tocmai Făgărașul. Materii prime — cărbuni de pătră, mineuri nu se află. Se află însă greșe în carierele de pătră dela Perșani și marmură la Sebeș, dér din exploatarea greșei acele 2—3 familii d'abia vegetază, ér marmura încă n'a început a se exploata. Mai era un produs — lână țigaiă din Basarabia, Crimeea, Dobrogea, a Tușuienilor și Mocanilor, care de sute de ani era avisată la acest drum — dér despre care o ordinațiune ministerială de câțiva ani încoco ne-a convins, că drumul ei cel mai oblu și mai ieftin este peste Chilia, Orșova, Timișoara, Arad, și Brașov. Ca mâne, poimâne o altă ordinațiune ministerială ne va proba, că drumul cel mai scurt pentru alt produs al muncii ardelenesci este Constanța-Constantinopol-Gibraltar-Calais-Hamburg-Berlin-Buttka-Budapesta Făgăraș!!!

Mai rămân lemnele; însă lemnele de construcțiune lipsesc ér cele de foc și nu pot fi scoșe de unde se află și nu se plătesc de loc ca să se scoșă. Cel mult

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cultul și miturile lui Apollo la Eleni.

(Urmare.)

Acum cred, că voi pute trece la espunerea pe rând a tuturor rolurilor, ce le juca cultul lui Apollo în mitologia grecă, și a miturilor ce însoțesc acest cult.

Întai voi începe cu născerea lui. Cel mai vechi mit despre născerea lui Apollo este imnul homeric despre „Apollo Delios“, din care putem vedea originea naturală a mitului. După acest mit, el s'a născut din împreunarea lui Zeus, deul cerului, cu Leto, deia nopții, adevă imbrățișările vaste ale cerului cu întunerecul produc pe Apollo, deul luminei. Mamă sa Leto, persecutată de gelosă Hera, după o lungă rătăcire ajunge la Delos. Aci după o suferință de 9 zile născu sub un palm, pe muntele Kinthos, ajutat de Joe, Poseidon și de deia afară de Hera, pe cei doi gemeni: Apollo și Artemis. Palmul (φοῖβος) aci are două semnificațiuni: arborele și colorea roșă. Deci tradiția palmului

din Delos se rașimă pe îndoitul înțeles al cuvântului „φοῖβος“, care a trebuit să servescă la început spre a arăta colorea roșă, purpură, cu care se colorază cerul la Orient înainte de răsărirea sôrelui, adevă φοῖβος (Aurora) ajutat pe noaptea (Leto) a născu pe Apollo (ziua), care în mitul homeric se arată, că el îndată după născere cere arcul și săgețile sale spre a se duce în Delos, urcându-se mai întâi pe muntele Kinthos, adevă care e mai întâi luminat de sôre.*)

O altă legendă mai puțin cunoscută făcea ca Apollo și Artemis să se născă aproape de Ephes în pădurea consacrată Ortigiei, adevă țera prepeiței, care anunță ziua înainte de răsărirea sôrelui și acest nume era însuși unul din numele lui Delos. Se dicea, că nimfa Astheria, spre a scăpa de urmărirea lui Joe, se metamorfosase în o prepeiță și se cufundase în mare, unde ea deveni o insulă plutitoare, care se numi Asteria și Ortigia înainte de a purta numele

*) Decharme.

Delos. Aceste trei cuvinte: Ortigia, Asteria și Delos sunt indentice și exprimă deopotrivă răsăritul sôrelui.***) După numele insulei, unde se născu, se numi Delios; ér după numele muntelui Kinthos, aflător pe această insulă, Kinthios. Această insulă îi rămase sfântă de aci înainte și nu era ertată a vieții pe ea nici un câne, nici să se înmormenteze vre-un cadavru, sub cuvânt, că ar profana-o.

După unele legende, el fu crescut de deia Themis, care-l nutri cu nectar și ambrosia. Deja după 4 zile dela născere deveni un june frumos și voinic. Atunci el părăsesc pe crescătoarea sa anunțându-i chiămarea sa de a fi proiectat și de-a anunța muritorilor oracolul, care nici-odată nu greșesc. Spre acest scop el întreprinse o călătorie. După ce cutriera multe localități ale Greciei, ajunse în stâncosă dér romantica vale dela Delphi șiu Pitho, în care el recunosc locul căutat. Aci se afla din timpurile cele mai vechi

**) Decharme.

un oracol, care fu împedat de un bălaur teribil, care-și avea locuința sa în o cavernă în această vale. Monstrul voi să împedecă și intrarea lui Apollo, însă tinerul deu, sigur de săgetele sale, se luă la luptă și îl omorî cu o săgată pe marginea isvorului Castalia. După o altă versiune a legendei, însăși Leto ar fi condus pe cei doi gemeni la Delphi. În această călătorie ea fu urmărită de teribilul bălaur, care era înadins trimis de Hera ca să o prăpădescă dimpreună cu fii săi. Când monstrul se năpusti asupra lor, Apollo, care era în starea unui june, deși era numai de 5 zile, îl omorî cu săgețile sale.

Tradițiunea despre Apollo în lupta cu Pithon se povestește în multe localități, unde se află cultul lui, în Euboea, în regiunile dela Panopeu, în Focida pe întreg teritoriul pe unde ducea calea la Delphi, de unde reese, că această legendă are o semnificațiune mai mult decât locală. În Delphi probabil a fost adus mai întâi din Creta. E de observat, că această luptă, care în sensul său general este lupta lumi-

